

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba v zadevi 183/2006/MF - Domnevna zloraba pooblastil pri dostopu do podatkov

Odločba

Primer 183/2006/MF - Preiskava uvedena dne 06/03/2006 - Odločba z dne 21/02/2007

Pritožnica je zaprosila Francosko komisijo za varstvo podatkov („CNIL“), da preveri, ali ima Europol shranjene podatke o njej. Komisija CNIL je pismo posredovala Europolu, ki je pritožnico obvestil, da nima o njej shranjenih nobenih osebnih podatkov, do katerih bi imela pravico dostopa v skladu s členom 19(1) Konvencije o Europolu skupaj z veljavno francosko zakonodajo. Komisija za pritožbe je podprla Europolovo odločitev.

Pritožnica je v svoji pritožbi, ki jo je naslovila na varuha človekovih pravic, trdila, da je Europol ravnal nepravilno, ker je zavrnil njeno prošnjo, naj ji posreduje informacije o podatkih, ki se nanašajo nanjo, in ker ji ni odobril dostopa do teh podatkov. Po njenem mnenju je to pomenilo zlorabo pooblastil. Pritožnica je nadalje trdila, da Europol ni skrbno obravnaval njene pritožbe, ki jo je naslovila na Komisijo za pritožbe, ker je bil francoski prevod njenega odgovora poslan drugemu pritožniku.

Direktor Europa je obvestil varuha človekovih pravic, da je bilo njegovo pismo, v katerem je zaprosil Europol za mnenje o pritožbi, poslano Skupnemu nadzornemu organu Europa.

Skupni nadzorni organ je v svojem pismu varuhu človekovih pravic navedel, da je sklep Komisije za pritožbe zavezujoč za vse zadevne stranke. Člen 195(1) Pogodbe ES predvideva, da varuh človekovih pravic opravlja poizvedbe o morebitnih nepravilnostih, razen če so oziroma so bila domnevna dejanja predmet sodnega postopka. Ker je treba Komisijo za pritožbe šteti za neodvisno komisijo, ki posameznikom zagotavlja pravno sredstvo zoper Europolove odločitve, je skupni nadzorni organ predpostavljal, da se ta izjema uporablja v navedenem primeru. V zvezi z domnevo, da pritožba pritožnice ni bila skrbno obravnavana, je skupni nadzorni organ navedel, da je Komisija za pritožbe sprejela dva sklepa v dveh različnih primerih in da je bila prva stran francoskega prevoda sklepa v zvezi z njeno pritožbo nenamerno zamenjana s prvo stranjo francoskega prevoda drugega sklepa. Skupni nadzorni organ je poudaril, da se takšne

napake ne bi smele dogajati, in dodal, da bo pritožnici poslal opravičilo za napako.

V svoji odločbi je varuh človekovih pravic opozoril, da se ustrezna izjema iz člena 195(1) uporablja samo, če je primer obravnavalo oziroma obravnava sodišče in da takšno razlago potrjuje člen 1(3) njegovega statuta. Varuh človekovih pravic je navedel, da ni prepričan, da se Komisijo za pritožbo lahko šteje za sodni organ za namene člena 195 Pogodbe ES in da naj bi ga dejstvo, da je ta proučila zadevni primer, odvrnilo od tega, da opravi preiskavo. Po njegovem mnenju mu ni treba sprejeti dokončnega stališča glede tega vprašanja v tem primeru. V zvezi s tem je varuh človekovih pravic navedel, da pritožnica ni predložila nobenih konkretnih informacij, ki bi podprle njeno obtožbo, da je bila odločitev Europolu nepravilna in nezakonita. Tudi skrbna proučitev sklepa Komisije za pritožbe ni dala informacij, ki bi zbudile dvom glede Europolove odločitve. Glede na te okoliščine je varuh človekovih pravic menil, da ni podlage za preiskavo prve navedbe pritožnice.

V zvezi z domnevo, da pritožba pritožnice ni bila skrbno obravnavana, je varuh človekovih pravic navedel, da se je skupni nadzorni organ opravičil pritožnici za napako, ki se je zgodila. Zato je ocenil, da ni podlage niti za preiskavo tega vidika primera.

Strasbourg, 21. februarja 2007

Spoštovani gospod X,

12. decembra 2005 ste pri Evropskem varuhu človekovih pravic vložili pritožbo proti Europolu v zvezi z zahtevo za dostop do podatkov, ki se nanašajo na vas. Dne 21. januarja 2006 ste mi poslali dodatne dokumente v zvezi z vašo pritožbo.

Pritožbo sem 6. marca 2006 posredoval direktorju Europolu. Direktor Europolu me je 20. marca 2006 obvestil, da je bil moj dopis z dne 6. marca 2006 posredovan skupnemu nadzornemu organu Europolu. Skupni nadzorni organ mi je 3. maja 2006 poslal angleško različico svojega mnenja, 30. maja 2006 pa francoski prevod.

Dne 9. junija 2006 ste mi poslali dodatno pismo v zvezi z vašo pritožbo. Dne 19. junija 2006 sem vam poslal mnenje skupnega nadzornega organa Europolu skupaj s povabilom k predložitvi pripomb, ki ste ga poslali 7. julija 2006. Dne 17. septembra 2006 ste mi poslali dodatno pismo v zvezi z vašo pritožbo.

Zdaj pišem, da vas obveščam o rezultatih preiskav, ki so bile opravljene.

PRITOŽBA

Po mnenju pritožnika so upoštevana dejstva, če povzamemo, naslednja:

Pritožnik je 10. januarja 2004 na francosko komisijo za varstvo podatkov (v nadaljevanju: CNIL) naslovil dopis, v katerem ga je zaprosil, naj preveri, ali Europol hrani podatke, ki se nanašajo nanj. CNIL je 26. februarja 2004 dopis posredoval Europolu.

Europol je z dopisom z dne 14. junija 2004 pritožnika obvestil, da je preveril njegove spise in da Europol nima nobenih podatkov v zvezi z njim, do katerih ima pravico dostopati v skladu s členom 19(1) Konvencije o Europolu v povezavi z veljavno zakonodajo Francije.

Pritožnik je 4. julija 2004 vložil pritožbo zoper odločbo Euopola z dne 14. junija 2004.

Odbor za pritožbe Skupnega nadzornega organa Euopola je s sklepom z dne 12. decembra 2005 potrdil sklep Euopola z dne 14. junija 2004. Odbor za pritožbe se je skliceval zlasti na člen 9(2) Konvencije Sveta Evrope z dne 28. januarja 1981 o varstvu posameznikov glede avtomatske obdelave osebnih podatkov, ki določa tri izjeme od pravice do dostopa. Poleg tega je navedla, da bi bilo treba v skladu s členom 19(3) Konvencije o Europolu pravico do dostopa uveljavljati v skladu s pravom države članice, v kateri je bila zahtevana pravica, v tem primeru Franciji. Odbor za pritožbe je menil, da je bila glede na zakonodajo in prakso v Franciji v zvezi s pravico do dostopa v zvezi s podatki, ki jih obdeluje Europol, odločba z dne 14. junija 2004 sprejeta v skladu s členom 19(3) Konvencije o Europolu.

Pritožnik je v pritožbi evropskemu varuhu človekovih pravic navedel, da za njegov primer ne velja nobena od treh izjem iz člena 9(2) Konvencije Sveta Evrope z dne 28. januarja 1981, na kateri je Europol utemeljil svojo odločitev. Navedel je, da Europolova razlaga tega člena pomeni zlorabo pooblastil. Pritožnik je poleg tega navedel, da je že stopil v stik z CNIL in drugimi ustreznimi francoskimi organi ter da niso hoteli posredovati informacij o podatkih, ki se nanašajo nanj.

Pritožnik je 21. januarja 2006 varuhu človekovih pravic poslal dodatno pismo v zvezi z njegovo pritožbo. V tem dopisu je poleg tega trdil, da Europol ni ustrezno obravnaval njegove pritožbe pri odboru za pritožbe z dne 4. julija 2004, ker se je francoski prevod njegovega odgovora nanašal na drugega pritožnika.

Na podlagi pritožbe in dodatnega dopisa pritožnika z dne 21. januarja 2006 se je izkazalo, da je pritožnik predložil naslednje trditve:

- Europol je napačno zavrnil posredovanje informacij o podatkih, ki se nanašajo na pritožnika, in dostop do teh podatkov. To je pomenilo zlorabo moči.
- Europol ni skrbno obravnaval pritožbe pritožnika z dne 4. julija 2004 odboru za pritožbe, ker je bil francoski prevod njegovega odgovora naslovljen na drugega pritožnika.

Pritožnik je trdil, da bi mu bilo treba odobriti dostop do podatkov, ki se nanašajo nanj in so v lasti Euopola in nacionalnih organov.

PREISKAVA

Pristop varuha človekovih pravic

Varuh človekovih pravic se je odločil začeti preiskavo pritožnikovega primera. Vendar je varuh človekovih pravic pritožnika obvestil, da se je odločil, da bo štel za nedopustnega, in v skladu s členom 2(1) svojega statuta zaključil svojo zahtevo za dostop do datuma v zvezi z njim, ki je v

lasti nacionalnih organov, ker ta vidik zadeve ni bil usmerjen na institucijo ali organ Skupnosti.

Glede na to, da je pritožnik v svoji pritožbi poudaril, da se je v zvezi s tem vprašanjem že obrnil na CNIL in druge ustrezne francoske organe, je pritožniku svetovalo, naj zadevo predloži francoskemu nacionalnemu varuhu človekovih pravic.

Varuh človekovih pravic je pritožbo posredoval Europolu in ga zaprosil za mnenje.

Pismo direktorja Europola z dne 20. marca 2006 varuhu človekovih pravic

Direktor Europola je 20. marca 2006 obvestil varuha človekovih pravic, da je „*pritožnik dvomil v ugotovitve in obravnavanje njegove pritožbe s strani skupnega nadzornega organa Europola zoper odločitve Europola v zvezi z njegovo pravico do dostopa do podatkov, ki se nanašajo nanj in jih morebiti hrani Europol*“, in da je bil „*skupni nadzorni organ v skladu s členom 24(1) Konvencije o Europolu neodvisen od Europola*“, je bilo pismo varuha človekovih pravic z dne 6. marca 2006, v katerem prosi za mnenje o pritožbi, posredovano skupnemu nadzornemu organu.

Mnenje skupnega nadzornega organa

Mnenje skupnega nadzornega organa o pritožbi je bilo povzeto tako:

Splošne pripombe v zvezi s posredovanjem pisma varuha človekovih pravic skupnemu nadzornemu organu z dne 6. marca 2006 in o statusu odbora za pritožbe

Z ustanovitvijo Europola je bila vzpostavljena evropska platforma za izmenjavo osebnih podatkov in ravnanje z njimi. Zato je v eni od uvodnih izjav Konvencije o Europolu navedeno, da je treba posebno pozornost nameniti varstvu pravic posameznikov, zlasti varstvu njihovih osebnih podatkov. Zato se člen 14 Konvencije o Europolu sklicuje na standard varstva podatkov, ki ustreza načelom Konvencije Sveta Evrope z dne 28. januarja 1981 o varstvu posameznikov glede avtomatske obdelave osebnih podatkov („Konvencija 108“) in Priporočilu št. R (87) Odbora ministrov Sveta Evrope z dne 17. septembra 1985 („Priporočilo 87“), ki ureja uporabo osebnih podatkov v policijskem sektorju. Ob upoštevanju teh načel je bila v Konvenciji o Europolu vzpostavljena posebna ureditev varstva podatkov za Europol.

V skladu s temi načeli varstva podatkov je bil s členom 24 Konvencije o Europolu ustanovljen skupni nadzorni organ kot neodvisen nadzorni organ, katerega naloga je pregled dejavnosti Europola, da se zagotovi, da pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih hrani, niso kršene pravice posameznika. Te pravice so določene v Konvenciji o Europolu, natančneje v členu 19, ki obravnava pravico do dostopa in do preverjanja podatkov s strani Europola, ter v členu 20(4), ki se nanaša na pravico do popravka ali izbrisa podatkov.

Pri varstvu pravic posameznikov je Konvencija o Europolu posameznikom tudi zagotovila pravico, da od skupnega nadzornega organa zahtevajo, da zagotovi zakonitost in pravilnost obdelave osebnih podatkov s strani Europola.

Skupni nadzorni organ je sprejel poslovnik, ki ga je Svet v skladu s členom 24(7) Konvencije o Europolu soglasno odobril.

V Konvenciji 108 in Priporočilu 87 je bilo predvideno pravno sredstvo v primeru neupoštevanja zahteve posameznika. Načelo 6.6 Priporočila 87 izrecno omenja pravico do pritožbe pri

nadzornem organu. Ker Konvencija o Europolu posameznikom ne omogoča, da svojo zadevo predložijo Sodišču Evropskih skupnosti, in da se posamezniku zagotovi pravni postopek za pritožbo zoper odločitve Europolu, člen 24(7) Konvencije o Europolu določa, da skupni nadzorni organ ustanovi posebni odbor. To je odbor za pritožbe JSB.

Posamezniki se lahko pritožijo na odbor za pritožbe skupnega nadzornega organa zoper odločitev Europolu o zahtevi (a) za dostop do podatkov, (b) za preverjanje teh podatkov ali (c) za popravek ali izbris. V skladu s členom 24(7) Konvencije o Europolu so odločitve odbora za pritožbe dokončne za vse zadevne stranke.

Konvencija o Europolu in posebne določbe poslovnika tako jasno ustvarjajo neodvisno in posebno pravno določbo, v skladu s katero se lahko posameznik pritoži zoper odločitve Europolu.

Da bi poudaril neodvisnost odbora za pritožbe, je Svet, ko je soglasno odobril poslovnik, sprejel izjavo o sestavi odbora za pritožbe.

Pripombe na pritožnikove trditve in trditve

Kar zadeva prvo trditev pritožnika, je pritožnik, potem ko je prejel odločitev Europolu o njegovi zahtevi, da preveri, ali je slednji shranil podatke, ki se nanašajo nanj, vložil pritožbo zoper to odločbo. Odbor za pritožbe je s sklepom z dne 12. decembra 2005 ugotovil, da je bila odločitev Europolu sprejeta v skladu s členom 19(3) Konvencije o Europolu. Ta sklep je bil zavezujoč za vse zadevne stranke.

Ker je treba odbor za pritožbe obravnavati kot neodvisen odbor, ki posameznikom zagotavlja pravno sredstvo zoper odločitve Europolu, je skupni nadzorni organ Europolu domneval, *da se „izjema iz drugega stavka člena 195(1) Pogodbe ES uporablja za sodne postopke v pritožbenem odboru v njegovi sodni vlogi.*

Kar zadeva pritožnikovo drugo trditev, je odbor za pritožbe 12. decembra 2005 sprejel dve odločbi v dveh različnih zadevah. Iz prilog k pritožbi je razvidno, da je bila prva stran francoskega prevoda odločbe o pritožbi pritožnika pomotoma nadomeščena s prvo stranjo francoskega prevoda v drugi odločbi. Čeprav so bili delovni postopki v sekretariatu namenjeni zelo skrbnemu obravnavanju sodnih postopkov in odločb odbora za pritožbe, je bila očitno storjena napaka. Posvetovanje s sekretariatom za varstvo podatkov, pristojnim za upravne postopke, ni zagotovilo nobenega drugega pojasnila za to obžalovanja vredno človeško napako. Jasno je bilo, da se taka napaka ne bi smela zgoditi, zato se bo skupni nadzorni organ za to napako opravičil pritožniku.

Dopis pritožnika z dne 9. junija 2006

Pritožnik je z dopisom z dne 9. junija 2006 obvestil varuha človekovih pravic, da je po svojem posredovanju od skupnega nadzornega organa prejel opravičilo glede napake v zvezi z njegovim imenom v odločbi odbora za pritožbe. Priložil je dopis skupnega nadzornega organa z dne 29. maja 2006.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v svojih pripombah na mnenje skupnega nadzornega organa, ki so bile predložene 7. julija 2006, vztrajal pri svoji pritožbi. Trdil je tudi, da gre za kršitev temeljnih pravic, ker so bile

odločbe odbora za pritožbe zavezujoče za vse zadevne stranke. Pritožnik je nadalje poudaril, da je mnenje skupnega nadzornega organa s pravnega vidika nepravilno, ker njegove strani niso bile oštevilčene in ker zadnja stran ni bila podpisana.

ODLOČITEV

1 Obseg preiskave varuha človekovih pravic

1.1 Tožeča stranka je 10. januarja 2004 francoski komisiji za varstvo podatkov (v nadaljevanju: CNIL) poslala dopis, v katerem jo je prosila, naj preveri, ali Europol hrani podatke, ki se nanašajo nanj. CNIL je 26. februarja 2004 dopis posredoval Europolu. Europol je z dopisom z dne 14. junija 2004 pritožnika obvestil, da je preveril njegove spise in da v Europolu ni bil obravnavan noben podatek v zvezi z njim, do katerega bi bil v skladu s členom 19(1) Konvencije o Europolu v povezavi z veljavno zakonodajo Francije upravičen do dostopa. Pritožnik je 4. julija 2004 vložil pritožbo zoper odločbo Europola z dne 14. junija 2004. Odbor za pritožbe je z odločbo z dne 12. decembra 2005 potrdil odločbo Europola z dne 14. junija 2004. Pritožnik je v svoji naknadni pritožbi varuhu človekovih pravic in njegovem dodatnem dopisu z dne 21. januarja 2006 trdil, da je Europol neupravičeno zavrnil posredovanje informacij o podatkih, ki se nanašajo nanj, in mu dovolil dostop do teh podatkov. Pritožnik meni, da je to pomenilo zlorabo pooblastil. Pritožnik je nadalje trdil, da Europol ni skrbno obravnaval njegove pritožbe z dne 4. julija 2004 pri odboru za pritožbe, ker je bil francoski prevod njegovega odgovora naslovljen na drugega pritožnika. Pritožnik je trdil, da bi mu bilo treba odobriti dostop do podatkov, ki se nanašajo nanj in so v lasti Europola in nacionalnih organov.

1.2 Varuh človekovih pravic je v odgovoru z dne 6. marca 2006 obvestil pritožnika, da se je odločil, da bo štel za nedopusten in na podlagi člena 2(1) svojega statuta zaključil svojo zahtevo po dostopu do podatkov v zvezi z njim, ki jih imajo nacionalni organi, ker ta vidik zadeve ni bil namenjen evropski instituciji ali organu.

1.3 Ta sklep se torej nanaša le na pritožnikove trditve in trditve, naslovljene na Europol.

1.4 Glede na to, da je bila pritožba prvotno usmerjena proti Europolu, jo je varuh človekovih pravic posredoval direktorju Europola in Europol zaprosil za mnenje o njej. Vendar je direktor Europola 20. marca 2006 obvestil varuha človekovih pravic, da je „*pritožnik dvomil v ugotovitve in obravnavanje njegove pritožbe s strani skupnega nadzornega organa Europola zoper odločitev Europola v zvezi z njegovo pravico do dostopa do podatkov, ki se nanašajo nanj in jih morebiti hrani Europol*“, in da je bil „*skupni nadzorni organ v skladu s členom 24(1) Konvencije o Europolu neodvisen od Europola*“, je bilo pismo varuha človekovih pravic z dne 6. marca 2006, v katerem prosi za mnenje o pritožbi, posredovano skupnemu nadzornemu organu Europola.

1.5 Iz zgoraj navedenega izhaja, da Europol trdi, da sta skupni nadzorni organ in odbor za pritožbe neodvisna od njega. Varuh človekovih pravic meni, da je ta ocena pravilna, saj člen 24(1) Konvencije o Europolu določa: *Ustanovi se neodvisen skupni nadzorni organ, katerega naloga je v skladu s to konvencijo pregledati dejavnosti Europola, da se zagotovi, da se pravice posameznika ne kršijo s shranjevanjem, obdelavo in uporabo podatkov, ki jih hrani Europol. (...) Člani skupnega nadzornega organa pri opravljanju svojih nalog ne prejemaajo navodil od*

nobenega drugega organa. Glede na to, da v skladu s členom 24(7) Konvencije o Europolu odbor za pritožbe ustanovi skupni nadzorni organ, je treba tudi ta odbor obravnavati kot neodvisen od Europola.

1.6 Vendar varuh človekovih pravic meni, da dejstvo, da je organ neodvisen od drugega organa, ne pomeni nujno, da ga je treba obravnavati kot ločen organ Skupnosti v smislu člena 195 Pogodbe ES. Varuh človekovih pravic mora na primer pogosto obravnavati pritožbe v zvezi s postopki zaposlovanja, ki jih obravnava Evropski urad za izbor osebja (EPSO). Čeprav imajo natečajne komisije pomembno vlogo v takih postopkih zaposlovanja in čeprav so te izbirne komisije v okviru svojih pristojnosti neodvisne od urada EPSO, je varuh človekovih pravic vedno menil, da je pritožnik v takih primerih EPSO in ne zadevna natečajna komisija. Vendar varuh človekovih pravic meni, da v tem primeru ni treba odločiti, ali je treba za namene člena 195 Pogodbe ES skupni nadzorni organ (ali odbor za pritožbe) obravnavati kot organe Skupnosti, ki jih je treba razlikovati od Europola.

1.7 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da se prva trditev pritožnika nanaša na odločitev Europola. Čeprav je odbor za pritožbe potrdil upoštevno odločbo, se zdi očitno, da se prva trditev nanaša na odločitev Europola in ne na odločbo odbora za pritožbe. Varuh človekovih pravic zato meni, da je primerno upoštevati, da se preiskava te trditve nanaša na Europol in da bi bilo treba ta sklep nasloviti nanj. Morebitna pomembnost odločbe odbora za pritožbe v zvezi s tem bo obravnavana v točki 2 spodaj.

1.8 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da se pritožnikova druga trditev nanaša tudi na Europol. Vendar je treba opozoriti, da se ta trditev nanaša na način, na katerega je bil pritožnik seznanjen z odločbo odbora za pritožbe. To trditev je torej treba razumeti, kot da se nanaša na odbor za pritožbe.

1.9 Vendar varuh človekovih pravic ugotavlja, da je skupni nadzorni organ v svojem mnenju pojasnil, da je odbor za pritožbe 12. decembra 2005 sprejel dve odločbi v dveh različnih zadevah in da je bila prva stran francoskega prevoda odločbe o pritožbi pritožnikov pomotoma nadomeščena s prvo stranjo francoskega prevoda v drugi odločbi. Skupni nadzorni organ je ugotovil, da čeprav so bili delovni postopki v njegovem sekretariatu namenjeni zelo skrbnemu obravnavanju sodnih postopkov in odločb odbora za pritožbe, je očitno prišlo do napake. Dodal je, da posvetovanje s sekretariatom za varstvo podatkov, pristojnim za upravne postopke, ni zagotovilo nobenega drugega pojasnila za to obžalovanja vredno človeško napako. Skupni nadzorni organ je poudaril, da se takšne napake ne smejo pojavljati, in dodal, da se bo za to napako opravičil pritožniku. Varuh človekovih pravic ugotavlja, da se je skupni nadzorni organ v pismu pritožniku z dne 29. maja 2006 dejansko opravičil za storjeno napako.

1.10 Glede na te okoliščine varuh človekovih pravic meni, da tudi če bi se skupni nadzorni organ ali odbor za pritožbe štel za organ Skupnosti in bi ga bilo treba razlikovati od Europola v smislu člena 195 Pogodbe ES, v nobenem primeru ne bi bilo razloga za nadaljevanje njegove preiskave v zvezi s tem vidikom zadeve.

1.11 Varuh človekovih pravic nadalje ugotavlja, da je pritožnik v svojih pripombah navedel, da je

bilo mnenje skupnega nadzornega organa s pravnega vidika nepravilno, ker njegove strani niso bile oštevilčene in ker zadnja stran ni bila podpisana.

1.12 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je skupni nadzorni organ svoje mnenje najprej poslal varuhu človekovih pravic v angleščini in nato zagotovil prevod v francoščino (jezik postopka). Prav ta prevod je pritožniku posredoval varuh človekovih pravic. Ker je bilo zadevno besedilo prevod angleškega izvirnika, ga ni bilo treba podpisati. Angleški izvirnik mnenja skupnega nadzornega organa je bil pravilno podpisan. V vednost pritožnika je priložena kopija tega izvirnika. Kar zadeva predstavitev mnenja skupnega nadzornega organa, varuh človekovih pravic meni, da bi bilo koristno dodati številke strani. Vendar varuh človekovih pravic meni, da je očitno, da zaradi njihove odsotnosti mnenje ni neveljavno.

2 Kar zadeva Europolovo obravnavo zahteve pritožnika, da mu posreduje informacije o podatkih, ki se nanašajo nanj, in mu odobri dostop do teh podatkov

2.1 Pritožnik je v svoji pritožbi varuhu človekovih pravic navedel, da je Europol neupravičeno zavrnil posredovanje informacij o podatkih, ki se nanašajo nanj, in mu dovolil dostop do teh podatkov. Pritožnik meni, da je to pomenilo zlorabo pooblastil.

2.2 Skupni nadzorni organ je v svojem mnenju navedel, da je pritožnik, potem ko je prejel odločitev Europolu o njegovi zahtevi, da preveri, ali je podatke, ki se nanašajo nanj, shranil, vložil pritožbo zoper to odločbo. Odbor za pritožbe je s sklepom z dne 12. decembra 2005 ugotovil, da je bila odločitev Europolu sprejeta v skladu s členom 19(3) Konvencije o Europolu. Po mnenju JSB je bila odločba odbora za pritožbe zavezujoča za vse zadevne stranke. Ker je treba odbor za pritožbe obravnavati kot neodvisen odbor, ki posameznikom zagotavlja pravno sredstvo zoper odločitve Europolu, je skupni nadzorni organ domneval, da se „izjema iz drugega stavka člena 195(2) Pogodbe ES uporablja za sodne postopke v odboru za pritožbe v njegovi sodni vlogi.

2.3 Pritožnik je v svojih pripombah na mnenje skupnega nadzornega organa nadalje navedel, da gre za kršitev temeljnih pravic, ker so bile odločbe odbora za pritožbe zavezujoče za vse zadevne stranke.

2.4 Varuh človekovih pravic opozarja, da člen 195(1) Pogodbe ES določa:

„1. Evropski parlament imenuje varuha človekovih pravic, pooblaščen za sprejemanje pritožb (...) v zvezi z nepravilnostmi pri dejavnostih institucij ali organov Skupnosti, razen Sodišča Evropskih skupnosti in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije.

Varuh človekovih pravic v skladu s svojimi nalogami opravlja preiskave, za katere meni, da so utemeljene, bodisi na lastno pobudo bodisi na podlagi pritožb, ki so mu bile predložene neposredno ali prek poslanca Evropskega parlamenta, razen če so ali so bila domnevna dejstva predmet sodnega postopka. (...)“.

2.5 Varuh človekovih pravic meni, da se izjema iz prvega odstavka člena 195(1), v skladu s katero varuh človekovih pravic ne more obravnavati zadeve, v kateri so ali so bila zadevna dejstva predmet „pravnega postopka“, uporablja le, če je bila ali še poteka postopek pred

sodiščem. To razlago potrjuje člen 1(3) statuta varuha človekovih pravic, ki določa, da „*varuh človekovih pravic ne sme posredovati v zadevah pred sodišči ali dvomiti v utemeljenost sodne odločbe*“.

2.6 Varuh človekovih pravic je skrbno preučil Konvencijo o Europolu in poslovnik skupnega nadzornega organa (3) , zlasti tiste, ki urejajo odbor za pritožbe. Zdi se, da iz teh pravil izhaja, da je bil odbor za pritožbe zasnovan kot neodvisen nadzorni mehanizem, da bi državljanom zagotovili pravno sredstvo proti Europolu na zadevnem področju. Poleg tega se zdi, da so določbe, ki urejajo odbor za pritožbe, do neke mere podobne tistim, ki jih je običajno mogoče najti v pravilih, ki se uporabljajo za sodni organ. Vendar varuh človekovih pravic ni prepričan, da bi bilo treba odbor za pritožbe obravnavati kot sodni organ za namene člena 195 Pogodbe ES in da bi zato moralo dejstvo, da je preučil določeno zadevo, varuhu človekovih pravic preprečiti izvedbo preiskave. V zvezi s tem varuh človekovih pravic zlasti ugotavlja, da člen 25(1) Poslovnika skupnega nadzornega organa določa, da je seja odbora za pritožbe učinkovita le, če se udeležijo štiri petine njegovih članov ali njihovih namestnikov. Zdi se torej, da se odločbe odbora za pritožbe lahko sprejmejo, čeprav nekateri njegovi člani niso prisotni. Poleg tega člen 12(3) tega pravilnika določa, da lahko člana odbora za pritožbe, ki se ne more udeležiti seje, zastopa njegov namestnik. Tako se zdi, da dejanska sestava organa, ki obravnava določeno pritožbo, že na samem začetku ni jasno določena.

V teh okoliščinah varuh človekovih pravic meni, da ga dejstvo, da je odbor za pritožbe že preučil zadevno odločitev Europolu, ne obvezuje, da zaključi preiskavo zaradi izjeme v zvezi s sodnimi postopki iz drugega odstavka člena 195(1) Pogodbe ES.

2.7 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da je skupni nadzorni organ v svojem mnenju poudaril, da so odločitve odbora za pritožbe zavezujoče za vse zadevne strani. Ta argument temelji na členu 24(7) Konvencije o Europolu (4) , ki določa, da skupni nadzorni organ " ... *ustanovi interno odbor, ki ga sestavljajo po en kvalificirani predstavnik iz vsake države članice, ki ima pravico do glasovanja. Naloga odbora je, da z vsemi ustreznimi sredstvi preuči pritožbe iz členov 19(7) in 20(4). Če tako zahtevajo, odbor zasliši stranke, ki jim pomagajo njihovi svetovalci, če tako želijo. Odločitve, sprejete v zvezi s tem, so dokončne v zvezi z vsemi zadevnimi stranmi* " (poudarek dodan).

2.8 Varuh človekovih pravic meni, da je bil namen tega zadnjega stavka zagotoviti, da je odločitev odbora za pritožbe o pritožbi zoper odločitev Europolu o dostopu do podatkov ali informacij v zvezi s temi podatki dokončna in je noben drug organ ne more izpodbijati. Zato bi lahko trdili, da to velja tudi za varuha človekovih pravic in da ta ne bi smel imeti pravice začeti ali nadaljevati preiskave v zvezi s pritožbo, naslovljeno na Europol, potem ko bo odbor za pritožbe obravnaval zadevno vprašanje. V podporo taki razlagi bi se lahko zlasti sklicevali na dejstvo, da je Konvencija o Europolu mednarodna pogodba, ki so jo države članice EU sklenile leta 1995, torej iste pogodbenice, ki so prav tako ustanovile Pogodbo ES. Po drugi strani pa je bilo sprejetje (in ratifikacijo) take konvencije predvideno v členu 34(2)(d) Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Ta določba je del naslova VI PEU. Vendar člen 41 PEU določa, da se člen 195 Pogodbe ES „*uporablja za določbe, ki se nanašajo na področja iz tega naslova* “. Glede na to določbo se zdi precej vprašljivo, ali bi lahko člen 24(7) Konvencije o Europolu dejansko omejil mandat

varuha človekovih pravic na zgoraj opisan način.

2.9 Varuh človekovih pravic vseeno meni, da mu v obravnavani zadevi ni treba sprejeti dokončnega stališča o tem vprašanju. Po mnenju varuha človekovih pravic bi bilo treba to vprašanje rešiti le, če bi obstajali konkretni indici, ki bi kazali na možnost nepravilnosti v tem primeru.

2.10 Opozoriti je treba, da je v sklepu Europolu navedeno, da „v skladu s postopkom, določenim v Konvenciji o Europolu in veljavni nacionalni zakonodaji Francije, vas obveščam, da so bili po vaši zahtevi opravljeni pregledi Europolovih spisov. V skladu s členom 19 Konvencije o Europolu v povezavi z veljavno zakonodajo Francije vas obveščam, da se v Europolu ne obdelujejo nobeni podatki v zvezi z vami, do katerih imate pravico dostopati v skladu s členom 19 Konvencije o Europolu. Odbor za pritožbe je v svoji odločbi navedel, da je „glede na zakonodajo in prakso v Franciji v zvezi s pravico do dostopa v zvezi s podatki, ki jih obdeluje Europol, in ob upoštevanju člena 19(3) Konvencije o Europolu odločitev Europolu na zahtevo [pritožnika] v skladu s členom 19(3) Konvencije o Europolu. Vendar varuh človekovih pravic meni, da to dejstvo kot tako ni presenetljivo, saj bi moral Europol in odbor za pritožbe sicer razkriti dejstva, ki jih po njunem mnenju ni mogoče razkriti.

2.11 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da pritožnik niti v svoji pritožbi niti v svojih pripombah ni navedel konkretnih elementov, ki bi podpirali njegovo trditev, da je Europol ravnal napačno ali zlorabno, ko je po preverjanju njegovih spisov odločil, da v zvezi z njim ni podatkov, do katerih bi bil upravičen dostopati v skladu s členom 19(1) Konvencije o Europolu v povezavi z veljavno zakonodajo Francije. Skrbna preučitev odločbe odbora za pritožbe z dne 12. decembra 2005 prav tako ni razkrila nobenega elementa, zaradi katerega bi bila odločitev Europolu vprašljiva. Glede na te okoliščine varuh človekovih pravic meni, da ni razlogov za nadaljevanje preiskave pritožnikove trditve.

2.12 Pritožnik je v svojih pripombah trdil, da gre za kršitev temeljnih pravic, ker so bile odločbe odbora za pritožbe zavezujoče za vse zadevne stranke. Ni jasno, ali je pritožnik tako želel predložiti dodatno trditev. Varuh človekovih pravic ugotavlja, da bi vsaka taka trditev dejansko izpodbijala določbo iz Konvencije o Europolu, in sicer člen 24(7) Konvencije, ki določa, da so odločitve odbora za pritožbe dokončne za vse zadevne stranke. V zvezi s tem je treba opozoriti, da lahko varuh človekovih pravic v skladu s členom 2(2) svojega statuta obravnava le pritožbe v zvezi z nepravilnostmi. Zato ne more preučiti očitkov, ki se nanašajo na utemeljenost zakonodaje ali mednarodnih pogodb. Varuh človekovih pravic zato ne bi mogel obravnavati nobene obtožbe, ki bi jo pritožnik želel izpostaviti v zvezi s tem.

3 Pritožbeni zahtevek

3.1 Pritožnik je trdil, da bi mu bilo treba odobriti dostop do podatkov, ki se nanašajo nanj in so v lasti Europolu.

3.2 Glede na zgoraj navedeno in sklepne ugotovitve v točki 2.11 varuh človekovih pravic ugotavlja, da se zdi, da nadaljnja preiskava pritožnikove trditve ni potrebna.

4 Sklepi

Na podlagi preiskav varuha človekovih pravic v zvezi s to pritožbo se zdi, da ni razlogov za

nadaljnje preiskave v tej zadevi. Varuh človekovih pravic zato zadevo zaključi.

Direktor Europolu bo o tej odločitvi obveščen. Kopija tega sklepa bo prav tako poslana v vednost direktorju skupnega nadzornega organa.

Tvoje iskreno,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Varuh človekovih pravic razume, da se Europol sklicuje na drugi odstavek člena 195(1) Pogodbe ES.

(2) Varuh človekovih pravic razume, da se Europol sklicuje na drugi odstavek člena 195(1) Pogodbe ES.

(3) Akt št. 1/99 Skupnega nadzornega organa Europolu z dne 22. aprila 1999 o določitvi njegovega poslovnika, UL 1999, C 149–01).

(4) Konvencija o Europolu je na voljo na spletišču Europolu (<http://www.europol.eu.int/index.asp?page=legalconv> [Povezava]).